Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX Warszawa, 23 lutego 1938 r. Nr 17.

SPIS TRESCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Mechaniczno-Kolejowy.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

179.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 stycznia 1938 r. w sprawie premiowania pracowników parowozowni i wagonowni kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom parowozowni i wagonowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za osiągnięcie oszczędności na robociźnie przy wykonywaniu wszelkich robót w parowozowniach i wagonowniach K. P.

§ 2.

(1) W premiach, przewidzianych w niniejszych przepisach, uczestniczą: rzemieślnicy i robotnicy, maszyniści stałych maszyn, palacze kotłów stałych, st. palacze parowozowni, palacze parowozowni, st. elektromonterzy, elektromonterzy, odźwierni, st. woźni, woźni, zwrotniczowie, st. magazynierzy i magazynierzy zasobów, st. magazynowi i magazynowi zasobów, przodownicy straży, starsi strażnicy, strażnicy, pracownicy parowozowni i wagonowni K. P. za czas pełnienia dyżurów strażackich, konwojenci wagonów, dozorcy koszar drużyn parowozowych, pracownicy biurowi nieuprawnieni do otrzymania premii, ustanowionej dla pracowników administracji parowozowni i wagonowni, oraz pracownicy, spełniający inne czynności wyznaczone przez naczelnika parowozowni lub wagonowni.

(2) Pracownicy, uczestniczący w premiach, przewidzianych w niniejszych przepisach, nie mogą być jednocześnie uczestnikami innych premii.

§ 3.

(1) Na wykonanie poszczególnych robót, których czas trwania daje się ustalić, wyznacza się czas określony w terminarzu.

(2) Na roboty stale wykonywane ustanawia się stały terminarz, natomiast na roboty niepowtarzające się i rzadko wykonywane ustanawia się terminarz w każdym poszczególnym przypadku.

(3) Terminarze mogą być grupowe, ustalające przeciętne czasy terminarzowe na pewne grupy czynności albo jednostkowe, posiadające czasy terminarzowe na poszczególne czynności.

(4) Podstawę premiowania stanowi różnica pomiędzy czasem określonym w terminarzu, a czasem rzeczywiście przepracowanym.

(5) Premię dla pojedynczo pracujących pracowników oblicza się na podstawie następującego wzoru:

$P = a\ (kT - t)$, którego symbole oznaczają:

P — zarobioną miesięczną premię, w złotych

a — stawkę premiową za jedną zaoszczędzoną godzinę, w złotych

T — sumę czasów, określonych w terminarzu, a wyznaczonych na roboty, wykonane w ciągu miesiąca, w godzinach,

t — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach objętych terminarzem,

k — współczynnik regulujący.

Premię poszczególnych pracowników, pracujących w drużynie, składającej się z pewnej liczby (n) pracowników i jednego przodownika, oblicza się na podstawie następujących wzorów:

a) dla pracowników drużyn podług wzoru:

$$P_n = \frac{a_n\ [kT - (\Sigma\, t_n + t_p)]\ t_n}{\Sigma\, t_n + 1{,}2\ t_p}$$

b) dla przodownika podług wzoru:

$$P_p = \frac{1{,}2\ a_p\ [kT - (\Sigma\, t_n + t_p)]\ t_p}{\Sigma\, t_n + 1{,}2\ t_p}$$

których symbole oznaczają:

P_n — zarobioną miesięczną premię kolejnego pracownika drużyn—w złotych,

P_p — zarobioną miesięczną premię przodownika w złotych,

a_n — stawkę premiową, wyznaczoną dla danego pracownika drużyny za jedną godzinę zaoszczędzoną przez drużynę w złotych,

a_p — stawkę premiową, wyznaczoną dla przodownika za jedną godzinę zaoszczędzoną przez drużynę w złotych,

T — sumę czasów, określonych w terminarzu, a wyznaczonych na roboty, wykonane przez drużynę w ciągu miesiąca w godzinach,

Σt_n — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych terminarzem, przez wszystkich pracowników drużyny, z wyjątkiem przodownika,

t_p — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez przodownika przy robotach, objętych terminarzem,

t_n — ilość godzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez kolejnego pracownika drużyny przy robotach, objętych terminarzem,

k — współczynnik regulujący.

§ 4.

Na każdą robotę, daną do wykonania tak pojedynczo pracującemu pracownikowi, jak i drużynie wydaje się podpolecenie, na którym wpisuje się wyznaczony na wykonanie tej roboty czas, określony w terminarzu, oraz numer przydziału pracy, na który dany pracownik pracuje. Po ukończeniu roboty podpolecenie przesyła się do rachuby w celu obliczenia premii.

§ 5.

(1) Terminarze robót zatwierdza naczelnik parowozowni głównej (wagonowni) K. P.

(2) Terminarz poszczególnych robót powinien być tak ustalony, ażeby u przeciętnego pracownika, pracującego według danego terminarza, ilość zaoszczędzonych godzin nie przekraczała 20% godzin rzeczywiście przepracowanych przy wykonywanych robotach.

(3) Jeżeli rezultaty obliczania premii wykażą, że terminarz nie odpowiada powyższemu warunkowi, naczelnik parowozowni głównej (wagonowni) zarządza zrewidowanie terminarza i odpowiednią jego zmianę.

Terminarz podlega również rewizji w razie zmiany organizacji pracy lub w razie wprowadzenia ulepszeń technicznych.

Ponadto przy naprawach bieżących parowozów terminarz może być zmieniony na czas częściowego ograniczenia lub wstrzymania napraw bieżących wskutek wzmożonego ruchu i przerzutu części pracowników z naprawy bieżącej parowozów do wykonywania innych czynności, jak również na czas zwiększenia ilości pracowników przy naprawie bieżącej parowozów celem wyrównania zaległych robót przy tej naprawie, pozostałych wskutek jej ograniczenia.

(4) Dla napraw okresowych taboru terminarze ustala się albo na każdą poszczególną robotę, wyznaczoną do wykonania, albo na określoną grupę robót, stale wykonywanych przez poszczególne drużyny.

Przy naprawach bieżących parowozów czas terminarzowy wyznacza się na wszystkie wykonywane naprawy za każde 100 par.-km. przebiegu wszystkich przydzielonych lub przydelegowanych do danej parowozowni parowozów.

(5) Do napraw bieżących zaliczone są również naprawy wypadkowe parowozów, które ze względu na zakres podlegających wykonaniu przy nich robót nie podlegają zaliczeniu ani do napraw głównych, ani do napraw średnich. Wtym przypadku naprawy wypadkowe mogą być oddzielone od normalnych napraw bieżących w oddzielną grupę robót premiowanych w myśl § 6, ust. (3) pkt 2), 3) i 4).

(6) Przebieg parowozów, przydzielonych lub przydelegowanych do danej parowozowni, ustala się według danych statystycznych obliczonych

przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych, przy czym przebieg oblicza się według faktycznie przebytych odległości niezależnie od granic macierzystej dyrekcji.

Do przebiegu dolicza się również praca parowozów na manewrach i w pogotowiu, według ustalonych norm do przeliczenia tej pracy na przebieg.

(7) Przy naprawie bieżącej wagonów motorowych, wykonywanej w parowozowniach, terminarze ustala się analogicznie do naprawy bieżącej parowozów.

(8) Do obliczania premii za dany miesiąc brane są tylko te przebiegi i roboty, które były wykonane lub zakończone w miesiącu sprawozdawczym.

(9) Za naprawę bieżącą parowozów obcych, nie przydzielonych i nie przydelegowanych do danej parowozowni, premia pracowników tej parowozowni zwiększa się, natomiast za wykonanie naprawy bieżącej w warsztatach pomocniczych obcej parowozowni, lub w warsztatach głównych premia pracowników parowozowni macierzystej zmniejsza się, wobec czego dla określenia wysokości podlegającej wypłacie premii należy premie, obliczone podług wzorów podanych w § 3 ust. (5) pomnożyć przez współczynnik wyrównawczy

$W = \frac{n + n_1 - n_2}{n}$, którego symbole oznaczają:

n — ilość wykonanych w danej parowozowni napraw bieżących własnych parowozów — w ciągu miesiąca,

n_1 — ilość wykonanych w danej parowozowni napraw bieżących obcych parowozów — w ciągu miesiąca,

n_2 — ilość napraw bieżących parowozów danej parowozowni wykonanych w innych parowozowniach lub warsztatach głównych K. P. w ciągu miesiąca.

(10) Wykonanie części zapasowych w innych warsztatach naprawczych nie zalicza się do ilości napraw bieżących (n_2), wykonanych w innych jednostkach służbowych.

(11) Pracownicy parowozowni, która nie posiada własnych parowozów, a wykonuje tylko naprawę bieżącą parowozów innych parowozowni zaliczają się przy obliczaniu premii do parowozowni głównej z jednoczesnym zaliczeniem wykonanych przez nich napraw i zużytych na te naprawy pracogodzin.

(12) Przy naprawie bieżącej wagonów osobowych i towarowych wyznacza się zasadniczo przeciętny czas terminarzowy na wykonanie naprawy bieżącej każdego wyłączonego z ruchu wagonu lub naprawy, wykonanej podczas postoju w wagonowniach.

§ 6.

(1) Zależnie od zakresu i ilości wykonywanych napraw, od stopnia specjalizacji robót oraz od ogólnego poziomu organizacji pracy w danej parowozowni, terminarze mogą być mniej lub więcej zróżniczkowane, a premie odpowiednio do ustalonych terminarzy mniej lub więcej zindywidualizowane.

(2) Przy stosowaniu terminarzy grupowych wszyscy pracownicy, wykonujący dany rodzaj naprawy lub pewne roboty przy tej naprawie, objęte jedną grupową stawką terminarzową, pracują na jeden wspólny przydział pracy.

(3) W myśl ustępu (1) niniejszego paragrafu grupowe stawki terminarzowe mogą być ustanowione:

1) jedna grupowa stawka terminarzowa na dany rodzaj naprawy okresowej taboru, na jedną naprawę bieżącą wagonu osobowego lub towarowego, albo na wszystkie roboty wykonywane przy naprawie bieżącej parowozów na 100 parowozo-kilometrów przebiegu.

2) kilka grupowych stawek terminarzowych, obejmujących przy poszczególnych rodzajach napraw mniejsze od podanych w pkt 1) grup robót jak n.p. grupę robót montażowych, mechanicznych, kowalskich itp. z przypuszczalnym dalszym zróżniczkowaniem tych stawek zależnie od zakresu robót, wykonywanych przy poszczególnych rodzajach napraw, jak np. naprawa bieżąca wagonów z wywiązaniem zestawów kołowych i bez wywiązania tych ostatnich.

3) większa ilość grupowych stawek terminarzowych przy robotach montażowych każdego rodzaju naprawy zależnie od ustalonej przy tych naprawach ilości wyspecjalizowanych drużyn montażowych z przypuszczalnym dalszym zróżniczkowaniem tych stawek, zależnie od zakresu robót wykonywanych przy naprawie poszczególnych jednostek taboru, lecz z pozostawieniem dla robót niemontażowych grupowych stawek terminarzowych, jak pod pkt. 2).

4) zróżniczkowane grupowe stawki terminarzowe dla robót montażowych, jak pod pkt. 3), oraz jednostkowe stawki terminarzowe dla robót, wykonywanych w grupach robót niemontażowych.

(4) Przy obliczaniu premii dla pracowników, pracujących na podstawie grupowych terminarzy, omówionych w ust. (3) pkt. 1) i 2), określa się początkowo ogólny czas terminarzowy, wyrobiony przez pracowników, zatrudnionych przy wykonywaniu danej grupy robót i dzieli się proporcjonalnie do rzeczywistego czasu pracy poszczególnych drużyn lub poszczególnych pracowników danej grupy robót, przy czym czas rzeczywistej pracy przodownika przy tym podziale wyrobionego ogólnego czasu terminarzowego zwiększa się o 20%.

Na podstawie określonego w ten sposób czasu terminarzowego, przypadającego dla poszczególnej drużyny lub poszczególnego pracownika, premię dla nich oblicza się podług wzorów, podanych w § 3 niniejszych przepisów.

(5) Premie dla pracowników pracujących przy robotach montażowych podług zróżniczkowanych terminarzy grupowych, omówionych w

ust. (3) pkt 3), lub pracujących w grupach robót niemontażowych, podług terminarzy jednostkowych, oblicza się bezpośrednio podług wzorów, podanych w § 3 niniejszych przepisów.

§ 7.

(1) Stawki premiowe za jedną godzinę zaoszczędzoną, wyznaczone dla poszczególnych pracowników, których praca objęta jest terminarzami, mogą się wahać w granicach od 0,10 zł do 0,50 zł.

(2) Zależnie od przyjętej intensywności premiowania Ministerstwo Komunikacji wyznacza dla wszystkich parowozowni i wagonowni k. p. wysokość stawek premiowych.

(3) Stawki premiowe rzemieślników i robotników ustala się w trzech wysokościach:

1) dla pracowników, wykonywujących pojedyńczo lub w drużynach samodzielne prace rzemieślnicze — najwyższą stawkę premiową (stawka a_1),

2) dla pracowników, pracujących pojedyńczo lub w drużynach przy niesamodzielnych pracach rzemieślniczych — średnią stawkę premiową (stawka a_2),

3) dla pracowników, pracujących pojedyńczo lub w drużynach przy pracach robotniczych — najniższą stawkę premiową (stawka a_3).

(4) Każda stawka premiowa (a_1, a_2, a_3) może być podzielona na dwie: niższą i wyższą, zależnie od rodzaju wykonywanych prac cięższych lub lżejszych. Ustalenie tych stawek wymaga zgody Ministerstwa Komunikacji.

§ 8.

(1) Współczynniki regulujące (k) przyjęte we wzorach do obliczenia premii (§ 3) ustala naczelnik parowozowni głównej.

(2) Współczynniki te mogą być różne dla pracowników poszczególnych sekcji lub dla poszczególnych grup pracowników zależnie od stopnia ścisłości terminarzy i przyjętego dla pracowników tych sekcji lub grup procentu zarobku premiowego w stosunku do wysokości wypłaconych uposażeń.

(3) Współczynniki zachęcające (k) powinny być tak obliczone, aby wysokość premii nie przekraczała norm, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji (§ 9).

§ 9.

(1) Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez wszystkich uczestników premii, do całkowitej sumy wypłaconych im uposażeń, nie powinien przekraczać normy, ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji dla poszczególnych Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych w granicach od 15% do 25%. Na podstawie ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji ogólnego procentu zarobków premiowych Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych ustali te procenty dla poszczególnych parowozowni i wagonowni pod warunkiem nie przekraczania ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji ogólnego procentu zarobków premiowych dla wszystkich parowozowni i wagonowni Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

(2) W razie przekroczenia w danym miesiącu normy ustalonej na podstawie ust. (1), zarobioną premię za ten miesiąc wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik parowozowni głównej (wagonowni) pod osobistą odpowiedzialnością obowiązany jest uregulować premię na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu.

(3) Wyrównanie przekroczenia dopuszczalnego procentu ogólnego zarobku premiowego powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika regulującego (k), jeżeli terminarz odpowiada warunkom wymienionym w § 5 ust. (2), w przeciwnym razie powinna być dokonana odpowiednia zmiana terminarzy, lub jednoczesna zmiana terminarzy i współczynników regulujących (k).

(4) Procent ustalony w myśl ust. (1) może być przekroczony o 1/5 w tym tylko przypadku, jeżeli to przekroczenie znajdzie odpowiednie uzasadnienie w zwiększonej wydajności pracy i pokrycie w oszczędnościach z wyznaczonych kredytów.

(5) Wysokość procentu, określonego w ust. (1) wyznacza się na rok naprzód; procent ten może być jednak zmieniony w okresach kwartalnych zależnie od osiągniętych rezultatów gospodarczych.

§ 10.

(1) Pracownicy, których praca nie może być objęta terminarzami, lecz którzy mają pośredni wpływ na wydajność pracy, niezależnie od tego, czy pracują pojedyńczo czy w drużynach, otrzymują premie, obliczone według ustalonego współczynnika w zależności od przeciętnej miesięcznej premii wszystkich pracowników parowozowni (wagonowni), pracujących według terminarzy, lub też pewnej sekcji parowozowni (wagonowni), grupy robót, albo pewnej grupy pracowników, o czym decyduje naczelnik parowozowni głównej (wagonowni).

(2) Zarobek premiowy takich pracowników może się wahać w granicach od 0,3 do 1,2 przeciętnej premii i oblicza się proporcjonalnie do godzin obecności i współczynników od 0,3 do 1,2.

(3) Wysokość tego współczynnika dla każdego poszczególnego pracownika wyznacza naczelnik parowozowni głównej (wagonowni) na podstawie wskazówek Dyrekcji. Zasady stosowania współczynników ustala Ministerstwo Komunikacji.

§ 11.

Premie wypłaca się w miesiącu następnym po miesiącu obrachunkowym z wyjątkiem premii za naprawę bieżącą parowozów, którą wypłaca się w miesiącu 2-im po miesiącu obrachunkowym, z kredytów przeznaczonych parowozowniom (wagonowniom) na wykonanie robót premiowanych.

§ 12.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika roboty, niedbałego wykonywania obowiązków służbowych, albo psucia materiału, narzędzi lub urządzeń mechanicznych, naczelnik parowozowni głównej (wagonowni) może pozbawić go częściowo lub całkowicie premii, zarobionej w danym miesiącu niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika oraz od przewidzianego w odnośnych przepisach obowiązku wynagrodzenia szkody.

W tych samych przypadkach może również naczelnik służby mechanicznej zarządzić częściowo lub całkowicie pozbawienie premii winnych pracowników.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 roku.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o premiowaniu pracowników fizycznych w warsztatach pomocniczych i parowozowniach.

Nr M. W. VII-783/34.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p., tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 96937. 23.II.38. 8700.